Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2025/311

17.2.2025

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2025/311,

annettu 14 päivänä helmikuuta 2025,

toimenpiteistä hedelmäkärpäslajien *Bactrocera dorsalis* (Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) ja *Bactrocera zonata* (Saunders) hävittämiseksi sekä niiden asettumisen ja leviämisen estämiseksi unionin alueella

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta 26 päivänä lokakuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 ([1]) ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan d–g ja i alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Hedelmäkärpäslajit *Bactrocera dorsalis* (Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) ja *Bactrocera zonata* (Saunders), jäljempänä 'asianomaiset tuhoojat', luetellaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 ([2]) liitteessä II olevassa A osassa unionikaranteenituhoojina.

(2) *Bactrocera dorsalis* (Hendel) ja *Bactrocera zonata* (Saunders) luetellaan komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/1702 ([3]) myös prioriteettituhoojina.

(3) Asianomaisia tuhoojia esiintyy usein kolmansista maista unioniin lähetetyissä lähetyksissä. Asianomaisia tuhoojia on havaittu vuodesta 2019 lähtien Belgiassa, Kreikassa, Ranskassa, Italiassa, Kyproksessa ja Itävallassa. Nämä jäsenvaltiot ovat toteuttaneet toimenpiteitä (kuten intensiivinen ansapyynti, saastuneiden hedelmien ja pudokkaiden poistaminen, saastuneiden hedelmien siirtokielto), ja asianomaiset tuhoojat on joko hävitetty tai niitä ollaan toistaiseksi hävittämässä kyseisissä jäsenvaltioissa.

(4) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen ja tehokas lähestymistapa, jolla estetään asianomaisten tuhoojien asettuminen ja leviäminen unionin alueella, on aiheellista hyväksyä yhdenmukaistettuja toimenpiteitä, jotka koskevat asianomaisia tuhoojia koskevia kartoituksia, valmiussuunnitelmia, alueiden rajaamista sekä asianomaisten tuhoojien hävittämistä ja rajattujen alueiden ulkopuolelle asettumisen ja leviämisen estämistä.

(5) On tarpeen laatia luettelo unionin alueella viljeltävistä asianomaisten tuhoojien isäntäkasveista, jäljempänä 'isäntäkasvit', asianomaisten tuhoojien kartoittamiseksi ja hävittämiseksi sekä niiden asettumisen ja leviämisen estämiseksi. Samasta syystä olisi toteutettava kyseisten kasvien hedelmiä, jäljempänä 'asianomaiset hedelmät', koskevia asianmukaisia toimenpiteitä.

(6) Asianomaiset tuhoojat voivat tulla unionin alueelle kaupallisten lähetysten tai matkustajien matkatavaroiden mukana, ja ne voivat levitä aktiivisesti. Sen vuoksi kartoituksia koskevat säännöt koskevat myös tekniikoita, joilla havaitaan asianomaisten hedelmien saastuminen niiden ollessa isäntäkasvissa, kartoituksia alueilla, joille mainittuja hedelmiä tuodaan ja joilla niitä pidetään kaupan, asianomaisten tuhoojien ansapyyntiä sekä näytteenottoa mahdollisesti saastuneista hedelmistä, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa kartoitukset kyseisten tuhoojien biologiaan.

([1]) EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2072, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten vahvistamisesta kasvintuhoojien vastaisten suojatoimenpiteiden osalta, komission asetuksen (EY) N:o 690/2008 kumoamisesta ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2019 muuttamisesta (EUVL L 319, 10.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2072/oj).

([3]) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1702, annettu 1 päivänä elokuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 täydentämisestä vahvistamalla prioriteettituhoojien luettelo (EUVL L 260, 11.10.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1702/oj).

(7) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tietyissä tapauksissa voitava jättää rajattu alue perustamatta, jos asianomaisen tuhoojan erityisen biologian tai alueen ominaisuuksien vuoksi todetaan, että tuhooja voidaan poistaa välittömästi. Näin on silloin, kun on näyttöä siitä, että asianomaiset tuhoojat on tuotu alueelle niiden hedelmien mukana, joista ne on löydetty, ja että kyseiset hedelmät ovat saastuneet ennen niiden tuomista kyseiselle alueelle eikä asianomainen tuhooja voi asettua kyseiselle alueelle, tai kun asianomaisen tuhoojan esiintyminen on virallisesti vahvistettu tuotantotilassa, joka on fyysisesti suojattu kyseiseltä tuhoojalta, tai paikassa, jossa harjoitetaan suojattua viljelyä, eikä tuhooja voi asettua kyseisen paikan ulkopuolelle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti voitava ottaa huomioon tilanteet, joissa asianomaisen tuhoojan ei odoteta selviytyvän epäsuotuisien talviolosuhteiden vuoksi.

(8) Rajatuilla alueilla tehtävissä kartoituksissa käytetyt pyyntimenetelmät olisi erityisesti mukautettava asianomaisten tuhoojien biologiaan. Tämä on tarpeen asianomaisen tuhoojan esiintymisen ja hävittämisprosessin asianmukaisen seurannan varmistamiseksi.

(9) Hävittämistoimenpiteissä olisi otettava huomioon asianomaisten tuhoojien biologia hedelmäkärpäsinä, minkä vuoksi niihin olisi sisällyttävä erilaisia menetelmiä, kuten koiraiden hävittämiskäsittelyt, syöttien asettamistekniikat, pudokkaiden ja (varhain) korjattujen asianomaisten hedelmien kerääminen ja turvallinen hävittäminen, maaperän käsittely (kuten mekaaninen, kemiallinen tai mikrobiologinen) asianomaisten kasvien tuotantoalueilla ja niiden ympäristössä maaperässä tapahtuvien asianomaisen tuhoojan vaiheiden tuhoamiseksi tai steriileihin hyönteisiin perustuvan tekniikan käyttö.

(10) Olisi hyväksyttävä toimenpiteitä, joilla estetään asianomaisten tuhoojien leviäminen rajattujen alueiden ulkopuolelle. Kyseisten toimenpiteiden olisi koskettava istutettaviksi tarkoitettujen isäntäkasvien, asianomaisten hedelmien ja maaperän siirtoja saastuneelta alueelta muualle unionin alueelle. Kun otetaan huomioon, että tällaiset isäntäkasvit ja maaperä ovat todennäköisimpiä reittejä asianomaisten tuhoojien leviämiselle, olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ne ovat vapaita asianomaisista tuhoojista tuhoojien missä tahansa vaiheessa.

(11) Toimivaltaisille viranomaisille ja ammattimaisille toimijoille olisi annettava riittävästi aikaa mukautua tähän asetukseen. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä maaliskuuta 2025.

(12) Lisäksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava lisäaikaa, jotta ne voivat valmistella kunkin kartoituksen suunnittelun ja osoittaa riittävät resurssit sen toteuttamiseen tilastollisen otantamenetelmän mukaisesti. Näin ollen kyseistä säännöstä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2026.

(13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan toimenpiteet lajien *Bactrocera dorsalis* (Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) ja *Bactrocera zonata* (Saunders) hävittämiseksi sekä niiden asettumisen ja leviämisen estämiseksi unionin alueella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’asianomaisilla tuhoojilla’ lajiin *Bactrocera dorsalis* (Hendel), *Bactrocera latifrons* (Hendel) tai *Bactrocera zonata* (Saunders) kuuluvia hedelmäkärpäsiä;

2) ’isäntäkasveilla’ liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvia kasveja;

3) ’asianomaisilla hedelmillä’ isäntäkasvien hedelmiä.

3 artikla

Asianomaisten tuhoojien kartoitukset unionin alueella

1. Asianomaisia tuhoojia koskevien riskiperusteisten kartoitusten näytteenoton suunnittelun ja järjestelmän avulla on voitava riittävällä luottamustasolla havaita asianomaisen tuhoojan vähäinen esiintyminen asianomaisissa hedelmissä.

Kartoitusten on perustuttava Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', yleisiin ohjeisiin, jotka koskevat tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia kasvintuhoojien kartoituksia, sekä elintarviketurvallisuusviranomaisen asianomaista tuhoojaa koskevissa tuhoojakartoituksessa käytettävissä korteissa oleviin tieteellisiin ja teknisiin tietoihin ([4]), jäljempänä 'tuhoojavalvontakortti'.

2. Kartoituksia on suoritettava erityisesti

a) tarkastamalla isäntäkasvien hedelmää kantavat osat käyttämällä tekniikoita, joilla voidaan havaita asianomaisen tuhoojan esiintyminen;

b) lentoasemilla ja satamissa ja niiden ympäristössä, huutokaupoissa ja vähittäiskaupoissa, joissa asianomaisia hedelmiä pidetään kaupan, alueilla, joilla asianomaisia hedelmiä pakataan, jalostetaan tai puretaan, alueilla, joilla asianomaisia hedelmiä tuotetaan, ja tarvittaessa muissa asiaankuuluvissa paikoissa;

c) pyytämällä asianmukaisilla pyydyksillä kansainvälisen kasvinsuojelutoimenpidestandardin (ISPM) 26 mukaisesti ([5]); sekä

d) jos epäillään asianomaisen tuhoojan esiintymistä asianomaisissa hedelmissä, keräämällä näytteitä asianomaisista hedelmistä ja tunnistamalla tuhooja.

4 artikla

Prioriteettituhoojia koskevat valmiussuunnitelmat

Laatiessaan lajeja *Bactrocera dorsalis* ja *Bactrocera zonata* koskevia valmiussuunnitelmiaan jäsenvaltioiden on sisällytettävä suunnitelmiin menettelyt, joilla

a) yksilöidään yksityisten kiinteistöjen omistajat alueilla, joilla sovelletaan tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä, ja

b) varmistetaan, että toimivaltaisilla viranomaisilla on pääsy a alakohdassa tarkoitettuihin kiinteistöihin.

Jäsenvaltioiden on vuosittain tarkasteltava valmiussuunnitelmiaan uudelleen ja tarvittaessa saatettava ne ajan tasalle.

5 artikla

Rajattujen alueiden muodostaminen

1. Jos asianomaisen tuhoojan esiintyminen vahvistetaan virallisesti, toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä määritettävä rajattu alue.

2. Rajattu alue käsittää seuraavat alueet:

a) saastunut alue, joka on alue, jolla asianomaisen tuhoojan esiintyminen on vahvistettu, ja sen säde ulottuu vähintään 500 metriä asianomaisen tuhoojan havaintopaikasta tai -paikoista edemmäs; ja

b) puskurialue, joka ulottuu vähintään seitsemän kilometrin säteellä saastuneen alueen rajaa edemmäs.

([4]) EFSA (Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen). Story map for surveillance of non-EU Tephritidae in the EU. https://efsa.europa.eu/plants/planthealth/monitoring/surveillance/tephritidae-pestsurveycards.

([5]) Kansainvälinen kasvinsuojelutoimenpidestandardi (ISPM) 26: Establishment of pest-free areas for fruit flies (Tephritidae). https://www.ippc.int/core-activities/standards-setting/ispms.

3. Rajatun alueen tarkassa rajojen määrittämisessä on otettava huomioon asianomaisten tuhoojien biologia, saastumistaso, houkutteen ominaisuudet ja isäntäkasvien erityinen jakautuminen kyseisellä alueella.

4. Jos asianomaista tuhoojaa havaitaan saastuneen alueen ulkopuolella, tämän artiklan mukaisesti määritettyä rajattua aluetta on mukautettava.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että rajatuilla alueilla suuri yleisö ja ammattimaiset toimijat ovat tietoisia rajattujen alueiden rajojen määrittämisestä ja asianomaisten hedelmien siirtämistä koskevista mahdollisista rajoituksista.

6 artikla

Poikkeukset rajattujen alueiden muodostamiseen

1. Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, ettei rajattua aluetta perusteta, jos vähintään yksi seuraavista kriteereistä täyttyy:

a) toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että asianomainen tuhooja ei voi asettua alueelle, jolla sitä havaittiin;

b) on näyttöä siitä, että asianomainen tuhooja on tuotu alueelle sen lähetyksen mukana, jossa se havaittiin, kyseisessä lähetyksessä olleet asianomaiset hedelmät olivat saastuneet ennen niiden tuomista kyseiselle alueelle eikä asianomainen tuhooja ole lisääntynyt tuonnin jälkeen;

c) asianomaisen tuhoojan esiintyminen vahvistetaan virallisesti tuotantotilassa, joka on fyysisesti eristetty ympäristöstään, mikä estää asianomaisen tuhoojan leviämisen kyseisestä paikasta;

d) asianomaisen tuhoojan esiintyminen vahvistetaan virallisesti tuotantotilassa, joka on suojattu siten, että voidaan välttää asianomaisten tuhoojien uusia esiintymisiä isäntäkasveissa ja asianomaisissa hedelmissä, ja toimivaltaiset viranomaiset ovat todenneet, että asianomaiset tuhoojat eivät voi asettua kyseisen tuotantopaikan ulkopuolelle epäsuotuisien talviolosuhteiden vuoksi.

2. Jos toimivaltainen viranomainen soveltaa 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, sen on

a) toteutettava toimenpiteet, joilla varmistetaan asianomaisen tuhoojan nopea hävittäminen ja poistetaan sen leviämisen mahdollisuus;

b) tehtävä kattava kartoitus vähintään 500 metrin säteellä asianomaisen tuhoojan havaintopaikasta tai -paikoista; ja

c) tarvittaessa ja erityisesti 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa soveltaa tehokkaita toimenpiteitä, joilla estetään asianomaisen tuhoojan leviäminen asianomaisten hedelmien tai isäntäkasvien mukana tuotantopaikan ulkopuolelle.

Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa, että asianomainen tuhooja ei kykene selviytymään talviolosuhteista, kartoituksen kesto voidaan rajoittaa talviolosuhteiden alkamista edeltävään ajanjaksoon.

7 artikla

Kartoitukset rajatuilla alueilla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on rajatuilla alueilla tehtävä asetuksen (EU) 2016/2031 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vuotuisia kartoituksia ottaen huomioon tuhoojavalvontakortissa tarkoitetut tiedot.

2. Tällaisessa kartoituksessa käytettävien ansojen määrä neliökilometriä kohden kasvaa asteittain kartoitetun alueen reunasta keskelle. Ansojen määrää, tyyppiä, ansoituksen rakennetta ja ansojen kanssa mahdollisesti käytettäviä houkutteita määrittäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon kansainvälisissä ohjeissa ja erityisesti ISPM 26:ssa sekä tuhoojavalvontakortissa esitetyt tiedot.

3. On harkittava näytteenottoa asianomaisista kartoitusalueella kasvavista hedelmistä. Toimivaltaisten viranomaisten on näytteenottoprotokollia määrittäessään sovellettava tuhoojavalvontakorttia sekä asianomaisen tuhoojan virallista valvontaa koskevissa kansainvälisesti tunnustetuissa protokollissa vahvistettuja periaatteita. On käytettävä kartoitussuunnitelmaa ja näytteenotto-ohjelmia, joiden avulla voidaan määrittää vähintään 95 prosentin luottamustasolla asianomaisen tuhoojan 1 prosentin esiintymistaso.

4. Komissiolle on ilmoitettava tehtyjen kartoitusten tulokset käyttäen jotakin liitteessä II tarkoitetuista malleista.

8 artikla

Rajattujen alueiden lakkauttaminen

Edellä 5 artiklassa tarkoitettu rajattu alue voidaan lakkauttaa, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) asianomaista tuhoojaa ei 7 artiklassa tarkoitettujen kartoitusten perusteella ole havaittu rajatulla alueella vähintään 120 päivään; tai

b) toimivaltaiset viranomaiset ovat todenneet, että asianomainen tuhooja on ollut riittävän kylmissä lämpötiloissa.

9 artikla

Hävittämistoimenpiteet

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä asianomaisten tuhoojien hävittämiseksi saastuneelta alueelta:

a) koiraiden hävittämiskäsittelyjen ja/tai syöttien asettamistekniikoiden käyttö asianmukaisia houkutteita käyttäen;

b) asianomaisten pudonneiden ja korjattujen hedelmien kerääminen ja turvallinen hävittäminen kypsymisen varhaisessa vaiheessa ja maaperän käsittely, mukaan lukien mekaaninen, kemiallinen tai mikrobiologinen käsittely, asianomaisten kasvien tuotantoalueilla ja niiden ympäristössä, jotta voidaan tuhota asianomaisen tuhoojan maaperässä tapahtuvat vaiheet;

c) steriileihin hyönteisiin perustuvan tekniikan käyttö;

d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ([6]) mukainen kasvinsuojeluaineiden käyttö;

e) asianomaisten tuhoojien joukkopyydystäminen riittävällä määrällä ansoja, mukaan lukien 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti käytettävät ansat, jos niitä on saatavilla.

10 artikla

Toimenpiteet asianomaisen tuhoojan leviämisen estämiseksi

1. Saastuneella alueella kasvatettuja tai varastoituja asianomaisia hedelmiä saa siirtää kyseiseltä alueelta puskurialueelle tai rajatun alueen ulkopuolelle ainoastaan, jos ne käsitellään tehokkaasti asianomaista tuhoojaa vastaan.Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin käsittelyihin on sisällyttävä asetuksen (EY) N:o 1107/2009 nojalla sallittujen asianmukaisten ja riittävän tehokkaiden kasvinsuojeluaineiden käyttö tai kansainvälisesti tunnustettujen kasvinsuojelunormien ja erityisesti ISPM 28:n ([7]) mukaisten vaihtoehtoisten menetelmien, kuten lämpökäsittelyn, kylmäkäsittelyn tai säteilytyksen, käyttö.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1107/oj).

([7]) Kansainvälinen kasvinsuojelutoimenpidestandardi (ISPM) 28: Phytosanitary treatments for regulated pests (kasvinsuojelukäsittelyt säänneltyjen tuhoojien torjumiseksi). https://www.ippc.int/core-activities/standards-setting/ispms.

Asianomaisia hedelmiä voidaan myös siirtää saastuneelta alueelta puskurialueelle tai rajatun alueen ulkopuolelle

a) asianmukaista käsittelyä varten, jos toteutetaan tehokkaita toimenpiteitä asianomaisen tuhoojan leviämisen estämiseksi kuljetuksen aikana ja käsittelylaitoksen kautta;

b) jos ne ovat peräisin rajatun alueen ulkopuolelta, niitä kuljetetaan ainoastaan saastuneen alueen kautta ja toteutetaan tehokkaita toimenpiteitä asianomaisen tuhoojan aiheuttaman saastumisen estämiseksi; tai

c) jos asianomaiset hedelmät on korjattu toimivaltaisten viranomaisten määrittelemänä vuodenaikana, jona asianomaisissa hedelmissä ei odoteta esiintyvän asianomaisen tuhoojan eläviä vaiheita asianomaisen tuhoojan lisääntymisbiologian vuoksi.

2. Istutettaviksi tarkoitettujen isäntäkasvien, jotka siirretään saastuneelta alueelta puskurialueelle tai rajatun alueen ulkopuolelle, on oltava vapaita hedelmistä, ja jos niihin on kiinnittynyt maa-ainesta tai muuta kasvualustaa, sen on oltava vapaa asianomaisista tuhoojista.

Hedelmää kantavia isäntäkasveja voidaan kuitenkin siirtää pois saastuneelta alueelta tai sen kautta, jos kyseiset kasvit ovat peräisin rajatun alueen ulkopuolelta ja asianomaisten tuhoojien aiheuttaman kasvien saastumisen torjumiseksi toteutetaan tehokkaita toimenpiteitä.

3. Asianomaisten hedelmien kasvatukseen käytetyistä tuotantotiloista peräisin olevan maan pintakerrosta 10 cm:n syvyyteen saakka, saa siirtää saastuneelta alueelta puskurialueelle tai rajatun alueen ulkopuolelle ainoastaan, jos

a) siihen on sovellettu asianmukaisia toimenpiteitä asianomaisen tuhoojan hävittämiseksi tai

b) se haudataan kaatopaikalle, jossa on vähintään 50 cm peittomateriaalia, toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.

Kyseisen maa-aineksen kuljettaminen käsittely- tai hautauspaikkaan on toteutettava olosuhteissa, joilla estetään tehokkaasti asianomaisen tuhoojan leviäminen.

4. Asianomaisista hedelmistä peräisin oleva jäte on hävitettävä turvallisesti tavalla, joka estää asianomaisen tuhoojan kehittymisen ja leviämisen.

11 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2025.

Tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2026.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä helmikuuta 2025.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

Luettelo isännistä asianomaisen tuhoojan kunkin lajin osalta

Bactrocera dorsalis:

Abelmoschus spp.
Annona cherimola
Annona montana
Annona muricata
Annona reticulata
Annona senegalensis
Annona squamosa
Averrhoa carambola
Capparis spp.
Capsicum annuum
Capsicum frutescens
Carica papaya
Citrofortunella floridana
Citrofortunella macrocarpa
Citrullus colocynthis
Citrullus lanatus
Citrus amblycarpa
Citrus aurantifolia
Citrus aurantium
Citrus depressa
Citrus jambhiri
Citrus latifolia
Citrus limon
Citrus maxima
Citrus meyerii
Citrus natsudaidai
Citrus nobilis
Citrus paradisi
Citrus reticulata
Citrus sinensis
Citrus swinglei
Citrus unshiu
Coccinia grandis
Cucumis ficifolius
Cucumis melo
Cucumis prophetarum
Cucumis sativus
Cucurbita spp.
Cydonia oblonga
Diospyros dasyphylla
Diospyros decandra
Diospyros ebenaster
Diospyros lotus
Diospyros mespiliformis
Diospyros montana
Eriobotrya spp.
Ficus spp.
Fortunella spp
Fragaria chiloensis
Fragaria vesca
Juglans nigra
Juglans regia
Lagenaria siceraria
Malus domestica
Malus sylvestris
Mangifera indica
Momordica balsamina
Momordica charantia
Momordica cochinchinensis
Morus alba
Morus nigra
Passiflora edulis

Persea americana

Physalis minima

Physalis peruviana

Prunus armeniaca

Prunus avium

Prunus bokhariensis

Prunus cerasoides

Prunus domestica

Prunus persica

Psidium cattleianum

Psidium guajava

Punica granatum

Pyrus communis

Pyrus pashia

Pyrus pyrifoli

Sambucus spp.

Solanum aculeatissimum

Solanum aethiopicum

Solanum americanum

Solanum anguivi

Solanum betaceum

Solanum capsicoides

Solanum donianum

Solanum erianthum

Solanum granuloso-leprosum

Solanum incanum

Solanum lasiocarpum

Solanum linnaeanum

Solanum lycopersicum

Solanum mauritianum

Solanum melongena

Solanum nigrum

Solanum pimpinellifolium

Solanum pseudocapsicum

Solanum seaforthianum

Solanum sessiliflorum

Solanum sodomeum

Solanum stramoniifolium

Solanum torvum

Solanum trilobatum

Vaccinium reticulatum

Vitis vinifera (ml. hybridit)

Ziziphus mauritiana

Ziziphus mucronata

Bactrocera latifrons:

Capsicum annuum

Capsicum baccatum

Capsicum chinense

Capsicum frutescens

Citrullus lanatus

Citrus aurantifolia

Cucumis dipsaceus

Cucumis melo

Cucumis sativus

Cucurbita spp.

Lagenaria siceraria

Momordica charantia

Momordica trifoliolata

Passiflora foetida

Persea americana

Physalis alkekengi

Physalis angulate

Physalis peruviana

Psidium guajava

Punica granatum

Solanum aculeatissimum

Solanum aethiopicum

Solanum americanum

Solanum anguivi

Solanum capsicoides

Solanum donianum

Solanum erianthum

Solanum granuloso-leprosum

Solanum incanum

Solanum indicum

Solanum lanceifolium

Solanum lasiocarpum

Solanum linnaeanum

Solanum lycopersicum

Solanum macrocarpon

Solanum mammosum

Solanum melongena

Solanum muricatum

Solanum nigrescens

Solanum nigrum

Solanum pimpinellifolium

Solanum pseudocapsicum

Solanum scabrum

Solanum seaforthianum

Solanum sisymbriifolium

Solanum stramoniifolium

Solanum torvum

Solanum trilobatum

Solanum viarum

Solanum violaceum

Solanum virginianum

Ziziphus jujuba

Ziziphus mauritiana

Ziziphus nummularia

Bactrocera zonata:

Annona reticulata

Annona squamosa

Citrullus lanatus

Citrus aurantium

Citrus limon

Citrus paradisi

Citrus reticulata

Citrus sinensis

Cucumis sativus

Cucurbita spp.

Cydonia oblonga

Diospyros kaki

Eriobotrya japonica

Ficus spp.

Lagenaria siceraria

Malus domestica

Malus sylvestris

Mangifera indica

Momordica charantia

Persea americana

Prunus armeniaca

Prunus domestica

Prunus persica

Psidium cattleianum

Psidium guajava

Punica granatum

Pyrus communis

Pyrus pyrifolia

Pyrus ussuriensis

Ziziphus mauritiana

LIITE II

MALLIT 7 ARTIKLAN MUKAISESTI SUORITETTUJEN KARTOITUSTEN TULOKSISTA RAPORTOIMISEEN

A OSA

MALLI VUOTUISTEN KARTOITUSTEN TULOKSISTA RAPORTOIMISEEN

1. Rajatun alueen kuvaus		2. Rajatun alueen alkuperäinen koko (ha)	3. Rajatun alueen päivitetty koko (ha)	4. Menetelmä (hävittäminen)	5. Alue	6. Kartoituspaikat		7. Todetut riskialueet	8. Tarkistetut riskialueet	9. Kasviaineisto/hyödyke	10. Isäntäkasvilajien luettelo	11. Määräaika	12. Kartoituksen tiedot									13. Analysoitujen oireisten näytteiden määrä i: Yhteensä ii: Positiivinen iii: Negatiivinen iv: Määrittämätön				14. Analysoitujen oireettomien näytteiden määrä: i: Yhteensä ii: Positiivinen iii: Negatiivinen iv: Määrittämätön				15. Ilmoitettujen esiintymien ilmoitusnumero tapauksen mukaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/171-5 (1) mukaisesti		16. Huomautukset
													A) Silmämääräisten tarkastusten määrä	B) Näytteiden määrä yhteensä	C) Ansojen (tai vaihtoehtoisten menetelmien (esim. haavit)) tyyppi	D) Ansojen (tai muiden pyydystysmenetelmien) lukumäärä	E) Ansapaikkojen määrä (jos poikkeaa D kohdasta esitetyistä tiedoista)	F) Testaustyyppi (esim. mikroskooppinen tunnistus, PCR, ELISA-testi jne.)	G) Testien kokonaismäärä	H) Muut toimenpiteet (esim. vainukoirat, droonit, helikopterit, tiedotuskampanjat jne.)	I) Muiden toimenpiteiden lukumäärä																		
Nimi	Määrittämispäivä					Kuvaus	Nro						A	B	C	D	E	F	G	H	I	i	ii	iii	iv	i	ii	iii	iv	Nro	Pvm	

(1) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1715, annettu 30 päivänä syyskuuta 2019, virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmän ja sen komponenttien toimintaa koskevista säännöistä (IMSOC-asetus) (EUVL L 261, 14.10.2019, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1715/oj).

Mallin täyttöohjeet

Jos käytetään tätä mallia, tämän liitteen B osassa olevaa lomaketta ei täytetä.

Sarake 1: Ilmoitetaan maantieteellisen alueen nimi, esiintymän numero tai muu tieto, jonka perusteella kyseessä oleva rajattu alue ja sen määrittämispäivä voidaan yksilöidä.

Sarake 2: Ilmoitetaan rajatun alueen koko ennen kartoituksen aloittamista.

Sarake 3: Ilmoitetaan rajatun alueen koko kartoituksen jälkeen.

Sarake 4: Ilmoitetaan käytetty menetelmä: Hävittäminen. Lisätään tarvittaessa rivejä kunkin tuhoojan vuoksi perustettujen rajattujen alueiden määrän mukaan.

Sarake 5: Ilmoitetaan, millä rajatun alueen vyöhykkeellä kartoitus tehtiin, ja lisätään rivejä tarpeen mukaan: saastunut alue tai puskurialue, käyttäen eri rivejä. Tapauksen mukaan ilmoitetaan saastuneen vyöhykkeen se osa, jossa kartoitus tehtiin (esim. ennen puskurivyöhykettä, taimitarhojen ympärillä jne.), eri riveillä.

Sarake 6: Ilmoitetaan kartoituspaikkojen määrät ja kuvataan ne valitsemalla kuvausta varten jokin seuraavista:

1. Ulkoilma (tuotantoalue): 1.1 pelto (viljelymaa, laidun); 1.2 hedelmätarha/viinitarha; 1.3 taimitarha; 1.4 metsä;
2. Ulkoilma (muu): 2.1 yksityinen puutarha; 2.2 julkinen alue; 2.3 suojelualue; 2.4 luonnonvaraiset kasvit muilla kuin suojelualueilla; 2.5 muu, täsmennettävä (esim. puutarhamyymälä, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus, kosteikkoalue, kasteluverkosto tai kuivatusojasto);
3. Fyysisesti suljetut tilat: 3.1 kasvihuone; 3.2 yksityinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.3 julkinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.4 muu, täsmennettävä (esim. puutarhamyymälä, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus).

Sarake 7: Ilmoitetaan, mitkä ovat riskialueita tuhoojan biologian, isäntäkasvien esiintymisen, ympäristö- ja ilmasto-olosuhteiden sekä riskipaikkojen perusteella.

Sarake 8: Ilmoitetaan kartoitukseen sisältyvät riskialueet, sarakkeessa 7 yksilöityjen riskialueiden joukosta.

Sarake 9: Ilmoitetaan kasvit, hedelmät, siemenet, maaperä, pakkausmateriaali, puutavara, koneet, ajoneuvot, vesi, muu, täsmennetään.

Sarake 10: Ilmoitetaan luettelo kartoitetuista kasvilajeista/-suvuista täyttämällä yksi rivi yhtä kasvilajia/-sukua kohti.

Sarake 11: Ilmoitetaan ne kuukaudet vuodesta, jolloin kartoitus tehtiin.

Sarake 12: Ilmoitetaan kartoitusta koskevat yksityiskohdat kunkin tuhoojan osalta esitettyjen erityisten oikeudellisten vaatimusten perusteella. Merkitään ’ei saatavilla’, kun tietyn sarakkeen tietoja ei ole saatavilla.

Sarakkeet 13 ja 14: Ilmoitetaan tarvittaessa tulokset ja annetaan saatavilla olevat tiedot vastaavissa sarakkeissa. ’Määrittämättömiä’ ovat ne analysoidut näytteet, joista ei ole saatu tulosta erilaisten tekijöiden vuoksi (esim. tulos alle toteamisrajan, näytettä ei käsitelty koska sitä ei ollut yksilöity, vanhentunut näyte).

Sarake 15: Ilmoitetaan kartoituksen toteuttamisvuoden aikana ilmoitetut esiintymät puskurivyöhykkeellä tehdyistä havainnoista. Esiintymän ilmoitusnumeroa ei tarvitse mainita, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että havainto koskee asetuksen (EU) 2016/2031 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa tai 16 artiklassa tarkoitettua tapausta. Tässä tapauksessa ilmoitetaan sarakkeessa 16 (”Huomautukset”) syy, jonka vuoksi tätä tietoa ei anneta.

B OSA

Malli vuotuisten kartoitusten tuloksista raportoimiseksi tilastopohjaista lähestymistapaa käyttäen

1. Rajatun alueen kuvaus		2. Rajatun alueen alkuperäinen koko (ha)	3. Rajatun alueen päivitetty koko (ha)	4. Lähestymistapa	5. Alue	6. Kartoituspaikat			7. Määräaika	A. Kartoituksen määrittely (syöteparametrit RiBESS+ -järjestelmässä)													B. Näytteenotto							C. Kartoituksen tulokset							25. Huomautukset
										8. Kohdepopulaatio			9. Epidemiologiset yksiköt		10. Havaitsemismenetelmät				11. Näytteenoton tehokkuus	12. Menetelmän herkkyys	13. Riskitekijät (toiminnot, sijaintipaikat ja alueet)					14. Tarkastettujen epidemiologisten yksiköiden määrä	15. Silmämääräisten tarkastusten määrä	16. Näytteiden määrä	17. Ansojen määrä	18. Ansapaikkojen määrä	19. Testien määrä	20. Muiden toimenpiteiden määrä	21. Tulokset			22. Ilmoitettujen esiintymien ilmoitusnumero tapauksen mukaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1715 mukaisesti		23. Saavutettu luotettavuustaso	24. Oletettu esiintyvyys	
Nimi	Määräämispäivä					Koruas		Nro		Kämälajit	Alue (ha tai muu sopivampi yksikkö)	Tarkastusyksiköt	Koruas	Yksiköt	Silmämääräiset tarkastukset	Ansojen asettaminen	Testaus	Muut menetelmät			Riskitekijä	Riskitasot	Sijaintipaikkojen määrä	Suhteelliset riskit	Isäntäpopulaation osuus							Positiivinen	Negatiivinen	Määrittämätön	Nro	Pvm			

Mallin täyttöohjeet

Selitetään tuhoojakartoituksen suunnittelua koskevat taustaoletukset. Esitetään yhteenveto ja perustelu:

— kohdepopulaatio, epidemiologinen yksikkö ja tarkastusyksiköt;

— havaitsemismenetelmä ja menetelmän herkkyys;

— riskitekijä(t), jo(i)sta ilmoitetaan riskitasot ja vastaavat suhteelliset riskit ja osuudet isäntäkasvipopulaatiosta.

Sarake 1: Ilmoitetaan maantieteellisen alueen nimi, esiintymän numero tai muu tieto, jonka perusteella kyseessä oleva rajattu alue ja sen määrittämispäivä voidaan yksilöidä.

Sarake 2: Ilmoitetaan rajatun alueen koko ennen kartoituksen aloittamista.

Sarake 3: Ilmoitetaan rajatun alueen koko kartoituksen jälkeen.

Sarake 4: Ilmoitetaan käytetty menetelmä: hävittäminen tai leviämisen estäminen. Lisätään tarvittaessa rivejä kunkin tuhoojan vuoksi muodostettujen rajattujen alueiden määrän ja niillä sovellettavien menetelmien mukaan.

Sarake 5: Ilmoitetaan, millä rajatun alueen vyöhykkeellä kartoitus tehtiin, ja lisätään rivejä tarpeen mukaan: saastunut alue tai puskurialue, käyttäen eri rivejä. Tapauksen mukaan ilmoitetaan saastuneen vyöhykkeen se osa, jolla kartoitus tehtiin (esim. viimeiset 20 km ennen puskurivyöhykettä, taimitarhojen ympärillä), eri riveillä.

Sarake 6: Ilmoitetaan kartoituspaikkojen määrät ja kuvataan ne valitsemalla kuvausta varten jokin seuraavista:

1. Ulkoilma (tuotantoalue): 1.1 pelto (viljelymaa, laidun); 1.2 hedelmätarha/viinitarha; 1.3 taimitarha; 1.4 metsä;

2. Ulkoilma (muu): 2.1 yksityinen puutarha; 2.2 julkinen alue; 2.3 suojelualue; 2.4 luonnonvaraiset kasvit muilla kuin suojelualueilla; 2.5 muu, täsmennettävä (esim. puutarhamyymälä, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus, kosteikkoalue, kasteluverkosto tai kuivatusojasto);

3. Fyysisesti suljetut tilat: 3.1 kasvihuone; 3.2 yksityinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.3 julkinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.4 muu, täsmennettävä (esim. puutarhamyymälä, vähittäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus).

Sarake 7: Ilmoitetaan ne kuukaudet vuodesta, jolloin kartoitukset tehtiin.

Sarake 8: Ilmoitetaan kohdepopulaatio ja sitä vastaava luettelo isäntälajeista/-suvuista ja katetusta alueesta. Kohdepopulaatio määritellään tarkastusyksiköiden kokonaisuutena. Sen koko määritellään tavanomaisesti maatalousalueiden osalta hehtaareina, mutta kyseessä voivat olla myös esimerkiksi palstat, pellot tai kasvihuoneet. Valinta perustellaan taustaoletuksissa. Ilmoitetaan tarkastusyksiköt, joita kartoitus koski. 'Tarkastusyksiköllä' tarkoitetaan kasveja, kasvinosia, hyödykkeitä, materiaaleja ja tuhoojan vektoreita, jotka on tutkittu tuhoojien yksilöimiseksi ja havaitsemiseksi.

Sarake 9: Ilmoitetaan epidemiologiset yksiköt, joita kartoitus koski, niiden kuvaus ja mittayksikkö. 'Epidemiologisella yksiköllä' tarkoitetaan homogeenista aluetta, jolla tuhoojan ja isäntäkasvien keskinäiset vaikutukset sekä abioottiset ja bioottiset tekijät ja olosuhteet johtaisivat samaan epidemiologiaan, jos tuhoojaa esiintyisi. Epidemiologiset yksiköt ovat kohdepopulaation alayksikköjä, jotka ovat epidemiologialtaan homogeenisia ja joihin kuuluu vähintään yksi isäntäkasvi. Joissakin tapauksissa koko isäntäpopulaatio tietyllä alueella / tietyssä maassa voidaan määritellä epidemiologiseksi yksiköksi. Kyse voi olla yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön alueista (NUTS-alueista), kaupunkialueista, metsistä, ruusutarhoista tai maatiloista tai hehtaarimääräisistä alueista. Epidemiologisten yksiköiden valinta on perusteltava taustaoletuksissa.

Sarake 10: Ilmoitetaan kartoituksessa käytetty menetelmä sekä kussakin tapauksessa toteutettujen toimien määrä kutakin tuhoojaa koskevien oikeudellisten erityisvaatimusten mukaisesti. Merkitään 'ei saatavilla', kun tietyn sarakkeen tietoja ei ole saatavilla.

Sarake 11: Ilmoitetaan arvio näytteenoton tehokkuudesta. Näytteenoton tehokkuudella tarkoitetaan sen todennäköisyyttä, että tartunnan saaneista kasveista valitaan tartunnan saaneita kasvinosia. Vektorien osalta se tarkoittaa sitä, kuinka tehokkaasti menetelmän avulla saadaan otettua kiinni positiivinen vektori, kun niitä esiintyy kartoitettavalla alueella. Maaperän osalta se tarkoittaa sitä, kuinka tehokkaasti saadaan valittua tuhoojan sisältävä maaperänäyte, kun tuhoojaa esiintyy kartoitettavalla alueella.

Sarake 12: ’Menetelmän herkkyydellä’ tarkoitetaan sitä, kuinka todennäköisesti menetelmä havaitsee asianmukaisesti tuhoojan esiintymisen. Menetelmän herkkyys määritellään todennäköisyydeksi siitä, että tosiasiallisesti positiivisesta isäntäkasvista saadaan positiivinen testitulos. Se saadaan kertomalla näytteenoton tehokkuus (eli todennäköisyys valita tartunnan saaneesta kasvista tartunnan saaneita kasvinosia) diagnostisella herkkyydellä (joka määritetään yksilöimisprosessissa käytettävällä silmämääräisellä tarkastuksella ja/tai laboratoriotestillä).

Sarake 13: Ilmoitetaan riskitekijät eri riveillä käyttäen niin monta riviä kuin tarpeen. Ilmoitetaan jokaisen riskitekijän osalta riskitaso ja vastaava suhteellinen riski ja isäntäkasvipopulaation osuus.

Sarake B: Ilmoitetaan kartoitusta koskevat yksityiskohdat kunkin tuhoojan osalta esitettyjen erityisten oikeudellisten vaatimusten perusteella. Merkitään ’ei saatavilla’, kun tietyn sarakkeen tietoja ei ole saatavilla. Näissä sarakkeissa annettavat tiedot liittyvät sarakkeeseen 10 ”Havaitsemismenetelmät” sisältyviin tietoihin.

Sarake 18: Ilmoitetaan ansapaikkojen lukumäärä, jos se ei ole sama kuin ansojen lukumäärä (sarake 17) (jos esimerkiksi samaa ansaa käytetään eri paikoissa).

Sarake 21: Ilmoitetaan positiivisiksi, negatiivisiksi ja määrittämättömiksi todettujen näytteiden määrä. ’Määrittämättömiä’ ovat ne analysoidut näytteet, joista ei ole saatu tulosta erilaisten tekijöiden vuoksi (esim. tulos alle toteamisrajan, näytettä ei käsitelty koska sitä ei ollut yksilöity, vanhentunut näyte).

Sarake 22: Ilmoitetaan kartoituksen toteuttamisvuonna tehdyt esiintymäilmoitukset. Esiintymän ilmoitusnumeroa ei tarvitse mainita, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että havainto koskee asetuksen (EU) 2016/2031 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa tai 16 artiklassa tarkoitettua tapausta. Tässä tapauksessa ilmoitetaan sarakkeessa 25 (”Huomautukset”) syy, jonka vuoksi tätä tietoa ei anneta.

Sarake 23: Ilmoitetaan kartoituksen herkkyys, sellaisena kuin se määritellään kansainvälisessä kasvinsuojelutoimenpidestandardissa (ISPM) 31. Tämän saavutetun luotettavuustason, joka koskee tuhoojista vapaata asemaa, arvo lasketaan tehtyjen tarkastusten (ja/tai otettujen näytteiden) perusteella ottaen huomioon menetelmän herkkyys ja oletettu esiintyvyys.

Sarake 24: Ilmoitetaan oletettu esiintyvyys ennen kartoitusta tehdyn, tuhoojan todennäköistä todellista esiintyvyyttä kentällä koskevan arvioinnin perusteella. Oletettu esiintyvyys asetetaan tavoitteeksi kartoituksessa, ja se vastaa riskinhallinnasta vastaavien tahojen tekemää kompromissia tuhoojan esiintymistä koskevan riskin ja kartoituksen tekemiseen käytettävien resurssien välillä. Esiintyvyyskartoituksissa arvoksi vahvistetaan tavallisesti yksi prosentti.